

PROLÓGUS

Az alábbiak megértéséhez tudni kell, hogy végig a maláj parton és bent az őserdők felett egy nagy király uralkodik, akit címe mindenki más fölé emel. Ő Prachau Saleu,¹ egész Sornau,² egy tizenhárom királyságot magába foglaló tartomány császára, amelyet mi rendesen csak Sziámként emlegetünk, és tizennégy királyt mondhat alattvalójának, akik adót fizetnek neki. Ezek a régi szokások szerint minden évben kötelesek voltak személyesen megjelenni Odiá (Aiutia) városában,³ a Sornau birodalom, vagyis Sziám királyság székhelyén, és ekkor hozták el az adót, amit le kellett róniuk, és hódoltak neki zumbaiával,⁴ és utána pedig az ajkukkal is érintették azt a törst, amellyel ilyenkor fel volt övezve az uralkodó.⁵

- 1 Az első szó egy thai kifejezés (*phra chao*) portugál átírása – így nevezték a királyokat. A másik valószínűleg egy Pinto korában élt király körülíró jellegű nevére utal.
- 2 Sornau a perzsa Shar-i nauból származik, jelentése új város, és az 1350-ben alapított Ayutthayára vonatkozik, és annak a birodalomnak a székhelye, amelyet Pinto a műve felsorolás jellegű első fejezetében is Sziámmal azonos értelemben használ.
- 3 Odiá = Ayutthaya, teljes nevén Phra Nakon Si Ayuttha, Sziám fővárosa 1350 és 1767 között.
- 4 A maláj *sembah* szóból, ami hódolatteljes tiszteletadást jelent a kéznek a fej fölé emelésével.
- 5 Fernão Mendes Pinto: *Peregrinação*, 36. fejezet (részlet).